Ett mindre parti af

Lars Bondesons

Visor och Kupletter

har inkommit. Det lilla häftet innehåller bland andra visor: "Frieriet å hölasse", "Beväringen", "När Jöns fick smaka höna", "När du ska' ut å fria" etc. Sändes portofritt vid mottagandet af 10c, som kan insändas i frimärken. Boken sändes fritt, om 25c insändes för tre månaders **prefprenumeration** å denna tidning.

Svenska Canada-Tidningen

Box 254 WINNIPEG

Glöm Icke

HELLSTRÖM'S

Amykos-Aseptin

Säljes i parti och minut hos

GUSTAFSON-JONES CO., LIMITED

325 Logan Ave.

samt hos

SWEDISH IMPORTING & GROCERY CO.

406 Logan Ave.,

Winnipeg, - Canada.

Innan Vintern

på allvar inträder, så låt insätta nödiga Dubbelfönster och Ytterdörrar i Edra hus. På beställning emottages äfven Fönster, Dörrar, Butiksinredning, Trappor m. m. till liberala priser.

Kostnadsförslag fritt på begäran.

N. NELSON,

Factory: 273 Higgins Avenue

Bostad 426 Higgins Ave., TELEFON 3914

A. P. CEDERQVIST

Skandinavisk Skrädderiaffär

398 Logan Ave. (Canada-Postens Block).

Förfärdigar Herr- och Damkläder

till moderata priser och efter nyaste moder. Lagning och pressning verkställes prompt. Pälsverk etc. ägnas särskild uppmärksamhet.

GIF MIG ETT BESÖK!

Winnipegs Framstående Partiaffärer

Blue Ribbon LIMITED

COFFEE IMPORTERS AND ROASTERS

85 KING ST., WINNIPEG

Efterhör priset på våra kaffesorter, särskildt Pioneer Coffee, rostadt helt, kommer i paketer.

Ni skulle sälja Blue Ribbon Baking Powder Extrakter, Jelly Powder o. s. v.

Vår Kolonial- och Import-affär

rekommenderas till Vesterns handlande. Importerade varor i parti.

Gustafson-Jones Co., Ltd.,

325 Logan Ave., Tel. 294

WINNIPEG.

J. Mattson W.S.Linnell (Land)

O.L.Quesnelle (Lumber)

Mattson, Linnell Quesnelle

Partihandlare i

PINE-, GRAN-, CEDAR- OCH FURU-VIRKE.

Sågverk i Ontario.

Tel. 3176. 727-728 Union Bank Bldg WINNIPEG.

Farmland. Stadsegendom. Lån

Begär Alltid

Five Roses FLOUR

Canadas bästa Mjöl.

LAKE OF THE WOODS MILLING CO. LIMITED

CLARK BROS. & CO. LTD

Cor. Bannatyne and King Sts

Wholesale Stationers och Pappershandlare

Winnipeg, - Manitoba

G. F. & J. Galt

Vin- & Spirituosa i Wholesale

WINNIPEG, MANITOBA.

— vara "Leaders"—

Antiquary Scotch — Daws X X X

T. P. Ales — Pabst Milwaukee

Lager — Waukesha Water.

J. S. CARROLL, Mgr

Stobart Sons & Co. Ltd.

WHOLESALE DRY GOODS

Hör. King och McDermot Sts

WINNIPEG, MAN.

Hague Armington, Co

LIMITED

143 Portage Ave. Winnipeg.

Tillverkare af Skjortor, Overalls Flaggor, Tält, Segel Awnings, Paulines och Hästtäcken samt Pressenningar för Vagnar, Stackar, Bindare och Tröskmaskiner.

Begär alltid

Ames Holden Skodon och

GRANBY RUBBERS

om förenar det bästa till möjligast billiga priser.

Ett besök i Doukhoborkolonierna.

Af Lally Bernard.

"Nå, Lally Bernard, hvad tycker du om doukhoborna nu?" var den fråga som ställdes till skrifvarinnan af en gammal bekant som jaärde känna i ett aflägset hörn af vestern för omkring sju år sedan, då jag aflade mitt andra besök i doukhobor-kolonierna. Ja, hvilket omdöme hann hon bilda sig under detta korta besök på några få dagar, medan hon åkte hundrade fyrtio mil genom de höstfärgade prärierna och hon stannade vid byarna och såg samhällslifvet i full rörelse, samt här och där samtalade med doukhobor-individer, hvilka släppt den sista länken i samhällslifvets kedja, nästan åtminstone, och 'homesteadade' med kläm liksom genuina canadiensare. Skrifvarinnan hade nyligen anländt från England och hade funnit åtskilligt i Canada-pressens spalter om de sextio besynnerliga doukhobor, som voro på vandring att söka efter ett "utlofvadt land" som de föreställde sig väntade dem.

Publikens ögon voro fästade vid denna lilla bråkdel af många tusen doukhobor som äro bosatta i landet, och att döma af den vikt som man fästade vid dessa utvandrande få skulle man kunnat tro att en stor emigration af folket i dess helhet var i pågående. Så är världens betraktelsesätt. Allt som är abnormt, sensationellt och misslyckadt drager till sig uppmärksamheten i en grad som är alldeles utom proportion med de ljusare sidorna af hvardagslifvet.

Ett besök på några dagar i kolonierna var alltför kort. Det finnes på dessa platser material för pänna, pensel och platform, som det skulle taga månader att samla, och de intryck, som af tillfälligt besökande journalister lemnas, böra alltid läsas med urskilning. Med denna öppna bekännelse, låt mig börja berättelsen om mitt tredje besök bland de ryska Doukhoborerna. Det första besöket gjordes år 1900, då detta folk höll på att synna ut hvar de skulle anlägga sina byar, då männen till större delen voro anställda på järnvägsarbete, och många af familjerna voro inhysta i stora timmerkasärner, byggda af Immigrationsdepartementet för att tjäna dem som logis för tillfället, eller i tält som lånats dem af regeringen. Där funnos andra som hade uppfört sig bostäder af hvad material som hälst som fanns till hands, stundom af hopflätadt aspris, rappadt med lera, och äfven då kunde man förvånas öfver den ordning och metod med hvilken detta folk uppehöll sin dagliga existens och den slags militäriska disciplin som härskade i deras led.

År 1900, i September, for den som skrifver detta ut i doukhoborsettlementen för att dela ut arbete som The National Council of Women hade anskaffat för att hjälpa sektens kvinnor genom att gifva dem sysselsättning och tillfälle att förtjäna något under de långa vintermånaderna i dessa aflägsna distrikt. Samma organisation hade under den föregående vintern utdelat spinnrockar, väfstolar, spislar, doffel (ett slags tjock flanell) i byarna, hvarest sådana artiklar mycket väl behöfdes. Därför var besöket i år af ett särskildt intresse, då jag, beväpnad med gamla anteckningsböcker innehållande byarnas namn, invånareantal, mängden af kreatur etc., försökte att få en hopsummering af de förändringar som ägt rum sedan mitt första besök.

Åter förde mig tåget genom det fruktbara bälte som ligger mellan Winnipeg och Yorkton, ett distrikt som mycket förändrats genom det ständiga inströmmandet af nybyggare under de mellanliggande åren. Boskaps-rancher, hvetefarmar och farmar där blandadt jordbruk bedrefs, syntes åt alla håll. Här och där iakttog äfven frostens härjningar, men för ett oerfaret öga tydde scenen på välstånd och framåtgående. Sent om aftonen befann man sig på Yorktons hotell. Staden Yorkton, som förr var slutpunkt för C.P.R. åt det hållet, är nu en treflig stad med en stor befolkning. Det var med nöje man fick reda på att Peter Verigin, den erkände ledaren för doukhoborna, befann sig i staden, men att träffa honom på kvällen var omöjligt, ty denne herre höll just på att taga ett "tyskt bad", ett företag som torde förskräcka många af de mest bastanta canadiensiska settlare. Den som skrifver detta har sett hur det går till, i en af doukhoborbyarna för omkring åtta år sedan, då vid brädden af en ström en simpel timmerstuga byggdes, med en rad breda hyllor i det inre, en hop rödheta stenar i ett hörn, på hvilka iskallt vatten hälldes för att bilda ånga, och hvarest man bjöds ligga stilla på en bänk tills "ångprocessen" var fullständig, då man fick massage af armstarka och erfarna doukhoborkvinnor, och slutligen fick dusch af kallt vatten hämtadt direkt från bäcken i stora byttor. Därpå bäddades man in bland stora kuddar och varma filtar, att sofva den rättfärdiges sömn efter en lång och tröttsam dag ute i det fria. Men detta är att göra en afstickare från det närvarande till det förflutna.

Morgonen efter ankomsten till Yorkton anlände Mr. Verigin och hans tolk, en 'smart' ung "douk", till hotellet för att aflägga ett besök hos skrifvarinnan. Det var med intresse man betraktade ledaren af dessa tusentals själar, om hvilka så mycket resonerats — en högväxt, tungt byggd man, stor i ansiktet och med blixtrande ögon, som, klädd i vanlig stadsbondekt, ser ut som en bankör eller börsmäklare, men som vid detta tillfälle var klädd halfvägs på ryskt, halfvägs på engelskt vis. En lång, mörk ytterrock af fint grått Oxford-kläde, med silkesuppslag, bars öfver hvad ryssarna begagna i stället för väst. Ytterrocken var tvifligen gjord af en London-skräddare att döma af snittet och kantningen, men den dolde icke alldeles den ryska bondedräkten innanför. Ansiktet uttryckte allvar och självbehärskning, händerna voro hvita och väl vårdade.

Konversationen var svår att underhålla, ty han teg länge innan han besvarade frågorna som öfversattes af unge Reibin. Då Veregin betraktade några fotografier, som undertecknad medförde och som föreställde doukhoborerna såsom de sågo ut när de först kommo till Canada, upplystes hans ansikte af ett leende som kom honom att se ofantligt mycket trefligare ut.

"Hvem", frågade Reibin, öfversin chefs ord, "tillsade dessa människor att bära sina näsdukar på detta tokiga sätt?" Detta kunde jag icke svara på, men påminde mig ha sett kvinnorna på festdagar vika samman sina broderade näsdukar och lägga dem öfver sina knäppta händer på just sådant sätt som han fann så besynnerligt.

Vår konversation afbröts genom inträdet af Dr. Seymour och regeringens agent för detta distrikt, Hon. Mr. MacNutt, som skulle åtföljа mig på min färd. Dr Seymour frågade om man kunde få fatt i någon som ville öfversätta till ryska de cirkulär som skulle utdelas om hur lungsot skulle behandlas och förekommas, eftersom han på sin väg till kolonierna för att anställa hälsoinspektion, hade hört att denna sjukdom var mer eller mindre spridd bland doukhoborerna. Peter Verigins svar var sådant man kunde vänta af en ryss. "Det där ha vi haft redå på i århundraden", sade han tämligen snäsigt, och fortfor med att anmärka att canadiensarnas sätt att spotta på allmänna gator och där samfärdseln rådde var högeligen farligt för allmänhetens hälsa! Men diskussionen slutade med en vänlig uppgörelse, enligt hvilken cirkulären skulle öfversättas och delas ut.

Myndigheterna synas här ha att göra med en man som är bestämd i sina ideer. Emellertid måste en man bedömas efter sin politik i det hela, och mina första iakttagelser om honom gåfvo ett lugnande intryck.

(Forts.

Vid Lytzen kapellets invigning.

Den 6 november 1907.

Skina ej svenskarnas färger på heden,
bilder af rågguld och sjöarnas blå?
Trafva ej småländska gossar i leden?
Sånger på svenska mot skvarna slå.

Röras ej trummorna, blixtra ej svärden,
smattrar ej åter den gälla fanfar?
Spränger ej där öfver mejade gärden
gula brigaden med kungens standar?

Skingrad är seklernas skymmande dimma
remnad är förlåt, för tidernas hang.
Flammande lågor om guldkorsen glimma,
hjälten är nära, som solsvärdet svang!

* * *

Hvem lyfte vår fana högt mot det blå,
att världen fick stafva till Sverige därpå?
Hvem bräckte den boja, som samvete tvang?
Hvem löste de sorgstämda klockornas klang?

* * *

Liksom då sagans fågelhamn
steg stolt ur heta lågors famn,
ur blod, som brann på Tysklands jord,
sig löst med stålklang frihets ord.
Den purpursådd på Lytzens slätt
bar skörd af ära, tro och rätt.
Det offret på germanisk grund
slöt tysk till svensk i fast förbund
och intill tiders tid vårt namn
står ristadt djupt i häfdens famn.
Se häfden an, du svenska folk,
den är ditt väsens bästa tolk!
Sätt högt ditt mål, kräf af dig dåd
och glans står än om blågul våd!
Vid dådlöshet och håglöst sinn
den sveper sig i töcken in!

* * *

Nu hvälfves öfver helig grund
kapell af Sveriges sten.
Nu gjuter sig om aftarrund
af evigheten sken.
I, människor, som vandren hit
att prisa mänskodåd,
se tornets spira visar dit,
därifrån gå kraft och nåd!
Här brusar Luthers djupa psalm
ur tusen rörda bröst,
här kallar klockans klara malm
med svensk och mäktig röst.
Den ringer fram, en himlens tolk,
sitt bud till berg och dal:
Till kamp, till kamp, I ädla folk,
för ljusa ideal!

Adolf Berencreutz.

("Sv. Dagbladet".)

UR WINNIPEGS FOLKLIF.

Af Jonke.

(Forts.)

sätt. På den tiden voro städerna omgifna med murar, och inträdesportarna, genom hvilka landtbefolkningen kom in, där varor förtullades m. m., stängdes till natttetid och försågos med vakt. En mörk natt i Augusti 1704 kom Karl till Lembergs stadsport. Hans bussar voro äfven med, men buller hade till det yttersta undvikits, så att vakten trodde sig blott ha att göra med en ensam person, då kung Karl knackade på. Vakten gläntade litet på porten för att se hvem som ville in, då Karl ögonblickligen rände in sin stora huggvärja i öppningen, vakten oskadliggjordes och porten bändes upp på en gång, och när Karl XII med sina bussar en gång sluppit in, var öfrigt som hörde till stadens intagande snart färdigt. — Sorgligt att Sverige skulle i krig förslösa så mycket af medel och energi, som, om de användts på landets inre odling, industri och affärer, skulle kunnat göra att det på den tiden vidsträckta svenska väldet fått den behöfliga inre kraften att bestå som en stormakt än i den dag som i dag är!

Mycket af ofvanstående kan synas ha bra litet att göra med Winnipegs folklif. Men till att känna dem vi umgås med, hör äfven att hafva mer eller mindre vetskap om deras föregående, hvad våra bekanta, släktingar eller fäder haft att göra med dem.

Här i Winnipeg äro galizierna bekanta för bier-drickning, de vanliga slagsmålen på bröllop, samt mord. Om lördagskvällarna komma de med allvarlig uppsyn knegande med sina bierkaggar på ena axeln, och betraktas dessa som de förnämsta glädjekällorna vid veckans slut, efter dess släp och knog. Kring ett hus, där jag ofta brukat passera, lågo en tid så fullt med kaggar bland träden, att det syntes mig att namnet Kaggenlund för lägenheten i fråga borde varit så godt som självskrifvet. Bränvin, konjak och dylikt begagna galizierna i allmänhet ej, men så mycket mera bier i stället.

En del folk äro rädda för dem, för våld och tjufnad, och i kanten till galizier-settlementet på andra sidan Aberdeen-skolan på nordsidan hållas, förmodligen af denna anledning flera stora svarta hundar, vid hvilkas åsyn den sedan skoltiden bortglömda naturläran vaknar upp för ens sinne, och man kommer att tänka på lejon, tigrar, pantrar, björnar, ulfvar o. s. v. I mörker och i yrväder kunna barn, fruntimmer och andra personer med mindre självförtroende göra lika godt i att taga en omväg förbi "Hunneberg", ity att han eller hon annars kan riskera det blodet plötsligen kan isas i ådrorna af ett hemskt vrål eller närmandet af en bepälsad Lunkentus, som man kanske inte kan stifta bekantskap med utan att förgå sig mot etiketten.

Mycken missuppfattning råder hos andra nationaliteter, äfven bland svenskarna, angående galiziernas nationalkaraktär. De anses vara vilda, men äro i själfva verket bland de beskedligaste folkslag på jorden, hvilket nog den skall finna ut som umgås med den i åratal dagligen, såsom den gjort som skrifver detta. Om det är något de anse sig nödvändigt behöfva af nästans tillhörigheter, ha de ju skuld för att ibland inte vara så noga. Men själf har jag bott så godt som midt ibland dem omkring två år utan att kunna påminna mig ha förlorat något. I stället blef det värre på en ny plats där befolkningen var mera engelsktalande, och den lille, näpne gårdshunden, såväl som höns (som af småpojkar lärde försäljas till köp af teaterbiljetter) i tämligen stor skala försvunno. Galizierna bråka i allmänhet inte med folk, som inte ofreda dem, d. v. s. inte med andra nationaliteter, utan deras gräl och väsen, stundom med åtföljande mord, är mest ibland dem själfva. På deras civilisationsgrad kan man inte mer fordra af dem. I Sverige mins jag för endast tjugofem år tillbaka hur jag som liten gosse i en gammal grå stuga vid ett vägskäl med ångest såg och hörde på hur traktens dragar på trehörningen, där vägarna skildes, vid handklaverets och munharpans toner under de vildaste åtbörder med armar och ben "tjoade" och "lauhuade", så man tyckte sig ha med demoner att göra och inte med människor. Genom den religiösa verksamheten och nykterhetsrörelsen åstadkoms på endast omkring tio år i min födelsebygd en sådan förändring, att om ock naturligtvis ej alla personligen vunnos af dessa rörelser, blef dock hela samhällsandan förändrad och endast två oförbätterliga drinkare och bråkmakare sades finnas kvar på en betydligt stor omkrets. Galizierna här i Winnipeg och västra Canada kunna under olika civiliserande inflytanden blifva lika goda medborgare som andra nationaliteter, och blifva det nog också med tiden.

(Forts.)

Om verklig nykterhet

höll lektor Waldenström härom dagen ett föredrag och sade däri bland annat: "Afhållsamhet från sprit är bara en ringa begynnelse. För att anses vara verkligt nykter måste man afstå från alla berusningsmedel". Särskildt for talaren skarpt ut mot alla rökare. "Det är i själfva verket upprörande", sade hr Waldenström, "att se sådana som berömma sig af att vara nyktra gå där med cigarren i munnen. Rökaren och snustuggaren äro ej nyktra. Men det vill man icke höra talas om".

Fläsk och potatis

I en svensk tidning läses följande, som visserligen är närmast afsedt för läsare i Sverige, men dock kan med behållning läsas äfven här i landet:

Dessa båda matvaror höra, som bekant är, nära tillsammans, icke blott så, att de smaka godt att äta tillsammans, utan ock i det afseendet, att om potatisen i följd af felslagen skörd blir dyr, så kommer ock priset på fläsk inom kort att stiga i höjden. Detta sistnämda beror därpå, att en stor del af dem, som syssla med svinuppfödning, hysa den icke fullt riktiga föreställningen, att potatisen är den enda lämpliga och billiga svinfödan. Sanna förhållandet är dock, hvad billigheten beträffar, att potatisen ganska sällan är tillräckligt billig, nämligen blott i det fall att den lemnat en särdeles rik skörd, såsom det är lätt att genom en liten beräkning påvisa.

För inemot trettio år sedan anställdes ju i Danmark noggranna prof öfver svinens föda och tillväxt. Och det visade sig, att när vattnet i fodermedlet frånräknas, erfordras 4 kilo vattenfri massa för att svinet skall öka på ett kilo i lefvande vikt. Men då 100 kilo potatis innehålla 75 kilo vatten och sålunda endast 25 kilo vattenfri massa, kunna 100 kilo eller en tunna potatis icke åstadkomma större viktökning hos ett svin än ungefär 6 kilo. Och då ett slakteri till och med under nuvarande höga fläskpris svårligen torde kunna betala mer än högst 60 öre pr kilo för ett lefvande svin, så gör detta för 6 kilo 3 kr. 60 öre. Detta belopp är således hvad ett svin på sin höjd under nuvarande fläskpris betalar för en tunna potatis. Men då god matpotatis nu gäller 6 a 7 kr. pr tunna, är det tydligt, att potatisen under nuvarande förhållanden är en allt för dyr svinföda. I år bör därför endast små eller skadad potatis användas härtill.

Det återstår sålunda, att se till, hvad som kan användas i stället för potatis till svinen. Och som det nu visar sig förefinnes i år riklig tillgång på slösäd och rägnskadad säd som utan olägenhet kan anslås åt svinen, alldenstund nötkreatur och hästar godt kunna öfverfödas på den rikliga hö- och halmskörden med något bidrag af foderkakor.

Funnes rotfrukter i riklig mängd läge det ju nära till hands att anslå en betydligare del af dem till svinen men denna utväg är i år i allmänhet stängd. Däremot torde icke så få tillfällen yppa sig till att åtkomma billiga affall af hvarjehanda slag, såsom betrötter från sockerfabrikerna o.s.v.

I alla händelser förefinnas under ett år som detta goda skäl till att något föröka besättningen såväl af kor som svin. Ty fläskpriset kommer antagligen äfven nästa år att bli ganska högt, och under sådana förhållanden kan man vänta, att antingen smör eller nötkreaturen komma att betinga högt pris.

Och nu slutligen ett välment ord till alla mindre bemedlade som måste köpa det dyra fläsket och den dyra potatisen. Tyvärr finnes knappt någon utväg att undvika fläsket, om man, aiser pänningbesparing, ty andra fettvaror ställa sig i allmänhet ännu dyrare. Men däremot kan potatisen med stor fördel ersättas af andra billiga och goda matvaror ur växtriket, såsom mjöl- och grynvaror af alla slag, och icke till förglömmandes att böner och ärter på grund af sin rikedom på äggbviteämne passa långt bättre än potatisen till fläsket, som själft ej är rikt på äggbviteämne. Särskildt må påpekas, att ärterna kunna bli en synnerligen billig matvara, om de på ett klokt sätt inarbetas i matvarumarknaden. Ärtmjölspannkakan har ingalunda dåligt anseende å de orter där hon är känd, men om hon skall presenteras för obekanta, bör hon naturligtvis utstofferas med någon extra förgyllning, som hvarje klok husmoder väl förstår.

ASHDOWN

....priser på....

Rakdon

Vi göra icke anspråk på att sälja varor billigare än andra handlande; vi sälja endast goda varor till resonabla priser. Med afseende på Barberareartiklar, kunna vi visa den största och bästa sortering i denna stad.

Se öfver vår prislista. 27 olika sorter af vanliga rakknifvar. "Bokers", "I.X.L.", "Wade & Butchers", 50c till $2.00. Sex olika sorters Säkerhetsrakknifvar från $1.25 till $15.00.

Rakborstar från 25c till $2.50

Striglar från 25c till $3.00

Brynstenar för Rak-knifvar 50c till $1.25

Rak-koppar från 30c till 50c

En sats (7) Rak-knifvar $12

Williams och Colgates tvålsorter 10c och 25c

"Tweezers" ..... 10c till 25c

Striglgr i fodral från 35c till 75c

Pennknifvar säljas också från 15c till $4.00

Nageltänger 25c

ASHDOWN'S Stålvaru Dept.

Canadas finaste minut-järnhandel.

HÖRNET MAIN OCH BANNATYNE STS. WINNIPEG.

Ringar för Julgåfvor!

Vi hafva inköpt ett stort lager af RINGAR varierande i pris från $2 till $15 med särskild hänsyn till vår Jul-affär.

Vi önska att Ni kommer in och ser dem, ty de äro utmärkt väl gjorda och utomordentligt goda för priset.

D. R. Dingwall, Ltd.

Juvelerare och Guldsmeder,

424 MAIN ST. 588 WINNIPEG.

The **Canadian Supply Co.**

Importörer och Fabrikörer.

NYHETER, BÖCKER, LEKSAKER.

Sänd 10 cents för Våra Speciella Julnyheter med cirkulär och prislistor för våra varor.

Agenter önskas öfver hela västern.

Nämn denna tidning då Ni besvarar annonsen.

214 Nena St.

Winnipeg, Man.,

Canada.

I den Svenska

Kött-affären

411 Jarvis Ave.

finnes allt hvad till en sådan affär hörer. Alla korfvaror äro gjorda i egen fabrik

Smör och Ägg inkomma från landet hvarje vecka, såväl som en hel del grönsaker.

Bästa varor till moderata priser.

Mitt motto är:

"Försök och bedöm!"

Olof Nelson

Hörnet af Jarvis Ave och Salter St. Winnipeg.

KODAK SAFETY FILM